

Bezuinigen op kunstonderwijs

De afgelopen jaren is er flink bezuinigd op kunst. Als docente “kunst algemeen” klinkt het misschien raar om te zeggen, maar ik vind dat niet alleen maar slecht. Wanneer ik in het curriculum bij de conceptuele kunst van de 20^e en 21^e eeuw ben aanbeland (bijvoorbeeld bij de pindakaasvloer van Wim T Schippers), levert dat in eerste instantie veel hilariteit en wat later, veel interessante discussies op.

Ik vind het geen slechte ontwikkeling dat kunstenaars zich genoodzaakt zien de aansluiting met het publiek wat meer op te zoeken zoals dat nu bijvoorbeeld gebeurt met crowd funding en andere spitsvondige en ludieke vondsten om de interesse van het publiek te wekken en het zo te verleiden om in kunst te investeren. Kunstenaars zullen zich er in meerdere mate op gaan toeleggen de kloof met het publiek enigszins te dichten.

Het ergste wat er dan kan gebeuren, is dat dat publiek niet toegerust is met de juiste kennis en vaardigheden om de kunst van de kitsch te onderscheiden, of, nog erger door een gebrek aan kunstzinnige vorming totaal niet geïnteresseerd is in hedendaagse kunst. Bezuinigen op kunst is niet alleen maar slecht, mits daar een goede vorm van kunstonderwijs tegenover staat, zodat een deskundig publiek op adequate wijze de taak van de subsidieverstrekking kan overnemen en kunst weer de plek krijgt in de samenleving waar het eigenlijk hoort: noodzakelijk en geliefd door het volk dat door kunst een meer beschouwende kijk op het leven krijgt in deze geseclariseerde en van enige diepzinnigheid gespeende samenleving. Met bezuinigen op kunstonderwijs doe je niet alleen een generatie op allerlei gebieden (daarover is door andere collega's al veel geschreven) ernstig tekort, maar ook de hele kunstsector van onze samenleving die dan “dubbel gepakt” wordt. De overheid investeert niet meer en het publiek wordt te onwetend en, in het ergste geval, te ongeïnteresseerd. De doodsteek voor de kunst.

Yvette Ros
7-10-12